

[PARSZYWIEC *sb m*

A sg parszywca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Człowiek chory na parch, tj. grzybicę: Potym dnia siódmego obezry káplán przymiot on/ á iefliż fie párch niefzerzy [...]. Tedy go ogolą/ nie rufzáiac mieyfcá ípárfzywiátego/ ále onego párfzywcá zádźierzy powtore káplán w zámknieniu [recludere faciet sacerdos maculam nigram] BibRadz Lev 13/33 (Linde).

KW